

Streszczenie

Świat stoi w obliczu alarmującego problemu odpadów z tworzyw sztucznych. W ciągu ostatnich dziesięcioleci ich ilość wzrastała szybko i stale, głównie za sprawą jednorazowych produktów z tworzyw sztucznych, a ich recykling i utylizacja wciąż pozostawiają wiele do życzenia. Pomimo niezaprzecznego negatywnego wpływu plastiku na całe środowisko naturalne (zarówno florę, jak i faunę) oraz zdrowie publiczne, wybuch COVID-19 odwrócił uwagę opinii publicznej od kwestii środowiskowych, dając przestrzeń dla rozszerzonego lobbingu ze strony grup interesu i przemysłu, aby opóźnić lub nawet zapobiec przepisom mającym na celu zwalczanie zanieczyszczenia tworzywami sztucznymi.

Wyraźne odwrócenie tendencji w kierunku świadomego współtworzenia wiedzy i pośrednictwa w przekazie wiedzy w całym modelu gospodarki o obiegu zamkniętym w odniesieniu do tworzyw sztucznych jednorazowego użytku, ma ostatecznie zasadnicze znaczenie dla opracowania zrównoważonych rozwiązań w celu odrzucenia kultury wyrzucania, powstrzymania marnotrawstwa zasobów naturalnych, i zmniejszenia zużycia ropy naftowej lub gazu do produkcji tworzyw sztucznych.

W tym celu przeformułowałam koncept gospodarki o obiegu zamkniętym w duchu konstruktywizmu komunikacyjnego, aby zbadać pojawiające się przestrzenie relacyjne między zaangażowanymi interesariuszami, ogółem społeczeństwa i naukowcami. W tej rozprawie staram się przedstawić, oraz lepiej zrozumieć powiązane mechanizmy i zidentyfikować obiecujące konstrukcje komunikacyjne, wspierające przemiany społeczne, w celu zmniejszenia zużycia plastiku. Poniższa praca obejmuje cztery publikacje, z których każda koncentruje się na odrębnej konstrukcji komunikacyjnej, a mianowicie (1) nauce obywatelskiej, (2) wywiadach z interesariuszami, (3) grupach fokusowych interesariuszy oraz (4) badaniu naukowców i grupie fokusowej. W mojej pracy opracowane zostały różne perspektywy w tym scenariusze przed / po oszacowaniu potencjalnego wpływu wybuchu pandemii COVID-19 lub podobieństwa i różnice w zachowaniu związanym z ustalaniem agendy.

Badane konstrukcje komunikacyjne obejmują zatem naukowców, społeczeństwo i różne grupy interesariuszy związane z przepływem GOZu tworzyw sztucznych. Tworzy to bardzo dynamiczną dziedzinę pośrednictwa wiedzy i komunikacji, w której różne grupy interesu dążą do różnych celów. Koncepcja przestrzeni relacyjnej umożliwia systemowe spojrzenie na zaangażowane konstrukcje komunikacyjne.